

Bratia a sestry,

otázka vzťahu cirkvi a sveta je stále živá. Pod slovom svet sa myslia ľudia, ktorí nie sú príslušníci cirkvi a neveria v Boha. Svet je zároveň aj jediné miesto, kde žijú a rozvíjajú sa všetci ľudia bez rozdielu, ako neveriaci tak veriaci. Cirkev existuje a pôsobí na tom istom území ako organizácie, ktoré nie sú kresťanské alebo vyslovene antikresťanské. Cirkev založil Ježiš Kristus, ktorý nebol súčasťou sveta, ale prišiel na svet. Cirkev existuje na svete a má byť pre svet príkladom. Cirkev tu smie byť iba z Božej milosti. Keď stráca zo zreteľa Ježiša Krista, prestáva byť cirkvou.

V prečítanom texte sa najprv píše o jednote, a potom o rôznosti. Kresťania sú napomínaní, aby žili vospolok v láske a usilovali sa zachovať jednotu ducha vo zväzku pokoja. Jednota ducha neznamená, že všetci zmýšľajú rovnako, ale že smerujú k jednému cieľu. Je iba jeden Boh, Otec všetkého. Hoci je cirkev tu na zemi rôzne rozdelená a zahŕňa v sebe mnohé vyznania či prúdy, predsa všetci kresťania sa upriamujú na Ježiša. Byť jednotní neznamená byť rovnakí. Skutočná, životaschopná jednota, jednota živého organizmu, fungujúcej spoločnosti alebo aj stroja vzniká vždy spojením rôznorodých častí. Z rovnakých častí vznikne iba hromada, neživá masa, ale nie jednota. Na zemi je jedna cirkev, a to cirkev, ktorú založil Ježiš Kristus. Do nej patria všetci, ktorí uverili v Krista a chcú ho nasledovať. Kresťan sa nespráva podľa hesla „každý sám za seba“. Cirkev je spoločenstvo veriacich, v ktorom si každý jednotlivec uvedomuje svoju zodpovednosť za ostatných, ale tiež to, že sám potrebuje od ostatných podporu. Napomínanie v láske a povzbudzovanie kráčajú ruka v ruke.

Každý z nás bol povolaný Kristom. Každý veriaci dostáva od Boha milosť podľa miery daru Kristovho. Boh naplnil naše srdcia vierou. Vedie nás neustále svojim Duchom. Každého/každú z nás vedie podľa svojej vôle. V prečítanom texte je uvedených päť funkcií, ktoré mohli zastávať veriaci v rannej cirkvi. O všetkých je napísané, že ich ustanovil Boh. Jedných ustanovil za apoštolov, ďalších za prorokov, zase ďalších za zvestovateľov evanjelia a ešte pastierov a učiteľov. Tieto funkcie sú si podobné v tom, že súvisia s odovzdávaním Božieho slova ďalej. To je úloha cirkvi: **oznamovať Božiu vôľu a uskutočňovať ju.**

Apoštol je cudzie slovo pre posla. Ježiš poslal svojich učeníkov do celého sveta, a preto dostali pomenovanie apoštolí. Evanjelium je dobrá správa o Ježišovi. Každý, kto ho zvestuje, je Boží prorokom. Pastier je každý, kto sa stará o ovce. V prenesenom význame je to niekto, kto je zodpovedný za zbor. O poslaní učiteľa, myslím, ani nemusíme hovoriť. Teda poslaním cirkvi je zvestovať Božie slovo pod vedením Ducha Svätého a v moci Ježiša Krista.

Ako už bolo na začiatku povedané, cirkev je na svete a má na svet pôsobiť, ale cirkev môže pôsobiť na svet, len keď bude upriamená na Krista. Ako byť upriamený na Krista? Najprv tak, že tí, ktorí ju tvoria, budú študovať Bibliu a na jej základe budú budovať svoje učenie. Ďalej, v súkromných aj spoločných modlitbách – bez Boha je človek stratený, preto potrebuje Božiu pomoc a vedenie. Keď sa modlíme k Bohu, zároveň si uvedomujeme, že Boh je nad nami, že je náš Pán a že nám môže pomôcť. A nakoniec, upriamenosť na Ježiša Krista sa má prejavovať na každodennom bežnom živote, a to láskou. Keď nielen o láske čítame a rozprávame, ale keď ju aj aktívne vnášame do našich vzťahov.

Kresťanská cirkev nie je hotový útvar, ale stále znovu sa buduje. V našej epištole je cirkev prirovnaná k domu aj telu – dom sa stavia, človek rastie a cirkev je stále pretváraná, aby bola funkčná, ako hovorí aj jedno latinské heslo „ecclesia semper reformanda“, čiže cirkev stále reformovaná. Názov našej cirkvi nás upomína na to, že cirkev, ktorú tu máme nie je finálny stav, ale proces. Cirkev je nedokonalá, ale Kristus je nad cirkvou a raz ju dovedie k plnosti.

Cirkev sama o sebe nikdy nebude dokonalá. Je tvorená ľuďmi, ktorí sú hriešni. Cirkev netvorí lepších alebo menej hriešnych ľudí, ale ľudí, ktorí sú zároveň hriešni a zároveň ospravedlnení, ako to uvádza Martin Luther. Cirkev je cirkvou, len keď sa skláňa pred Kristom a prijíma Jeho odpustenie, a len potom a len z Božej milosti môže vplývať na svet. Cirkev má byť pre svet svedectvom a príkladom, ale najprv musí byť budovaná zvnútra, musí byť zameraná na Krista a až potom môže reagovať na svet. Ježiš vytvoril cirkev, a to, čo jej odovzdal má cirkev šíriť ďalej. V 2. liste do Korintu je to vyjadrené takto: *Miesto Krista sme teda poslovia, akoby (vás) Boh napomínal skrze nás. Miesto Krista prosíme: Zmierte sa s Bohom! (5, 20)*

Bratia a sestry, stále majme pred očami Ježiša Krista a Jeho dielo, budujme zbor a cirkev, nažívajme v láske a zvestujme evanjelium tým, ktorí v Boha neveria. Jeden súčasný spevák to v piesni vyjadril takto: *Neverím v Boha, ale niekedy mi chýba*. Súčasní moderní ľudia v Boha neveria, ale to nič nevyvedá o tom, že Boha potrebujú. Vyznávajme svoju vieru nielen peknými slovami, ale hlavne buďme pre iných oporou a pomocou. Zvestujme slová nádeje a vnášajme lásku tam, kde je nenávisť a pravdu tam, kde je blud a faloš. Vážme si spoločenstvo, ktoré v rámci zboru vytvárame, budujme ho a pomáhajme všade tam, kde pomôcť vieme a môžeme a kde nás Kristus posiela. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Evanjeliu podľa Matúša v 24. k.:

„Toto evanjelium o kráľovstve bude sa zvestovať po celom svete na svedectvo všetkým národom, a potom príde koniec.“

Milosť nášho Pána, Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.